

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Brage-Snak om Græske og Nordiske Myther og Oldsagn for Damer og Herrer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 128. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1844_791A-txt-shoot-idm5715.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det *Sidste* kan nu vel synes talt i Taaget, da hvert Folk *naturligviis* følger *sin* Anskuelse, men vi veed dog nok, at den *konstige* Dannelse, vi i flere Aarhundreder har arbeidet paa, førde meget *Unaturligt* med sig, og dertil hørde en *gruelig Romersk* eller i bedste Fald en *maadelig Græsk* Anskuelse af Livet, som ret med Flid anpristes Ungdommen, og udbredte sig saameget des lettere, som den smigrer en Tilbøielighed, der under alle Himmelegne falder Ungdommen naturlig nok. Selv i *Norden* blev det derfor den sædvanlige Tankegang hos de "unge Herrer", baade at Forgudelsen af *Barndommen* og Sorgen over dens Korthed var et Sværmeri, man kun til Nød maatte taale hos *Damer* og *Digtere*, og at *Kroniderne* var nødt til at afsætte deres gamle Fader, da han gik i Barndom. Hvor *unordisk* en saadan Tankegang er, har vi alt seet paa *Balders-Mythen*, og hvor *uhistorisk* den er, lærer hele Verdens-Historien, da Folke-Livet allevegne blev forvirret, ulykkeligt og tidlig gammelt, 129 hvor *Barndommen* glemtes og *Alderdommen* foragtedes, men at Tankegangen ogsaa kun er *maadelig Græsk*, det seer man ikke blot af den Omhu, hvormed alle Grækenlands berømte Lovgivere stræbde at hindre Ungdommen fra i det *Borgerlige Selskab* at efterligne *Zeus*, men allertydeligst af *Kronos-Mythen* i sin Heelhed; thi den melder, at *Zeus* kun besteg Thronen efter en frygtelig *Tiaars-Krig*, og det endda kun ved Hjælp af de *hundredarmede* Jetter og de eenøiede *Cycloper*, som han løste af deres Lænker og opkaldte fra *Tartaros*. Uagtet altsaa Græker-Aanden betragtede Barndommens Fordrivelse og Ungdommens Overmagt som en *Natur-Nødvendighed*, var den dog ingenlunde blind for det *Sørgelige* deri, og deelde derfor sine Kræfter lige mellem de Stridende, saa det kun var de *vilde* Lidenskaber paa *Kronidernes* Side, der gjorde Udslaget. *Ære* havde *Zeus* da, selv efter *Grækernes* Tankegang, ingenlunde af sin Seier, men maatte, som andre Tyranner, trøste sig med Magten og de mange Nydelser, den gav, og hvor tidlig den *Græske Ungdom*, trods alle optaarnede Hindringer, efter lignede ham, see vi klarest i *Alcibiades* og *Alexander den Store*, saa her vilde *Norden* ret have havt Grund til at triumphere, hvis vor historisk-poetiske Anskuelse endnu var ligesaa levende, som da *Tyrs-Mythen* udsprang og gjorde sin Virkning.